

Četrtek, 31. januar 2008

21. izraža svojo podporo vsem demokratičnim političnim silam in civilni družbi, zlasti ženskim in študentskim združenjem, ki v Iranu nenasilno manifestirajo za demokracijo in človekove pravice, navkljub rastoči represiji;
22. pričakuje, da bodo iranske oblasti uresničevale svoje pristojnosti glede postopka preverjanja kandidatov na prihajajočih nacionalnih volitvah tako, da bodo zagotovile svobodo in poštenost teh volitev;

O odnosih med EU in Iranom

23. poudarja, da je morebitna sklenitev Sporazuma o sodelovanju in trgovini med Iranom in EU v prihodnosti odvisna od občutnega izboljšanja stanja na področju človekovih pravic v Iranu, pa tudi od popolnega sodelovanja te države z Mednarodno agencijo za jedrsko energijo ter od objektivnih zagotovil glede miroljubne narave iranskega jedrskega programa;
24. je seznanjen s sklepom britanske prizivne komisije za prepovedane organizacije (ang. British Proscribed Organisations Appeal Commission) z dne 30. novembra 2007, v katerem poziva britanskega notranjega ministra, naj organizacijo People's Mujahedin of Iran nemudoma izbriše s seznama prepovedanih organizacij;
25. je seznanjen s sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 12. decembra 2006 ⁽¹⁾;
26. poziva Komisijo, naj predloži sporočilo o stanju in možnostih na področju odnosov med EU in Iranom, ter poziva obe strani, naj ponovno začeta dialog o človekovih pravicah, vzporedno s pogajanjem za Sporazum o sodelovanju in trgovini, ki bi bil lahko sklenjen, če Iran doseže potreben napredek na področju človekovih pravic in pri jedrskem vprašanju;
27. poziva Komisijo, naj v Iranu vzpostavi delegacijo, da bi spodbudila dialog z oblastmi in civilno družbo ter okrepila stike, ki zadevajo zlasti pomoč beguncem in boj proti trgovini z mamili;

*
* *

28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visokemu predstavniku za skupno zunanjo in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedniku varnostnega sveta Združenih narodov, predsedniku Generalne skupščine Združenih narodov, predsedniku komisije Združenih narodov za človekove pravice, generalnemu direktorju Mednarodne agencije za jedrsko energijo, vodji vrhovnega državnega sodišča v Iranu ter vladi in parlamentu Islamske republike Iran.

⁽¹⁾ Primer T-228/02, Rec. 2006, str. II-4665.

Izid konference o podnebnih spremembah na Baliju

P6_TA(2008)0032

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 31. januarja 2008 o izidu konference o podnebnih spremembah na Baliju (COP 13 in COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju trinajste konference pogodbenic (COP 13) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) in Tretje konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 3), ki sta potekali od 3. do 15. decembra 2007 na Baliju v Indoneziji,
- ob upoštevanju sklepov iz Četrtega ocenjevalnega poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC), objavljenega 17. novembra 2007 v Valencii,

Četrtek, 31. januar 2008

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o podnebnih spremembah, zlasti resolucije z dne 15. novembra 2007 o omejevanju globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – pot do konference o podnebnih spremembah na Baliju in naprej (COP 13 in COP/MOP 3)⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker Četrto ocenjevalno poročilo IPCC potrjuje, da čedalje hitreje podnebne spremembe izhajajo iz človekovih dejavnosti in imajo že sedaj resne globalne posledice,
- B. ker akcijski načrt z Balija potrjuje ugotovitve četrtega ocenjevalnega poročila IPCC, da je globalno segrevanje dejstvo in da bi z odlašanjem glede zmanjševanja emisij bistveno omejili možnost doseganja nižjih ravni stabilizacije, obenem pa bi se povečala nevarnost, da bodo podnebne spremembe imele še hujše posledice,
- C. ker je veliko območij na svetu že prizadetih zaradi posledic povišanja povprečne globalne temperature in ker najnovejši znanstveni izsledki kažejo, da dolgoročni cilj EU o omejitvi segrevanja na 2 °C v primerjavi z ravnijo pred industrializacijo morda ne bo zadoščal, da bi preprečili precejšnje negativne posledice podnebnih sprememb,
- D. ker so podnebne spremembe dolgoročna težava in ker samo kratkoročni ukrepi ne bodo dovolj, da bi dosegli pozitivne učinke na podnebje; ker je za podnebni sistem izredno pomembno, da se zagotovi, da bodo globalne emisije dosegle najvišjo vrednost v naslednjih 10–15 letih,
- E. ker so industrializirane države v veliki meri odgovorne za kopičenje emisij toplogrednih plinov v ozračju; ker bo nestanovitnejše podnebje najbolj prizadelo najrevnejše države in prebivalstvo,
- F. ker je splošni mednarodni sporazum o dolgoročnih ciljih za zmanjšanje emisij nujno potreben, da bi zagotovili gotovost naložb v tehnologije z majhnimi količinami emisij toplogrednih plinov, energetska učinkovitost in trajnostno gozdarstvo ter da bi preprečili naložbe v energetska infrastrukturo, ki niso združljive s cilji zmanjšanja emisij,
1. pozdravlja odločitev, ki so jo pogodbenice sprejele na konferenci na Baliju, da bi na podlagi UNFCCC začele uradna pogajanja o mednarodnem sporazumu o podnebnju za obdobje po letu 2012, zato da bi na petnajsti konferenci pogodbenic, ki bo leta 2009 potekala v Københavnu, dosegle sporazum in sprejele sklep;
 2. izraža zadovoljstvo, ker akcijski načrt z Balija vsebuje jasen časovni razpored, postavlja rok za sklenitev sporazuma (leto 2009) in navaja ključna vprašanja, ki bodo obravnavana na pogajanjih, ter meni, da je zaradi tega dobra podlaga za pogajalski proces;
 3. ponovno poudarja, da bi moral tak sporazum temeljiti na ključnih načelih in mehanizmih UNFCCC in Kjotskem protokolu, upoštevati skupne, vendar različne odgovornosti, ter temeljiti na točkah, opredeljenih v odstavku 2 zgoraj navedene resolucije z dne 15. novembra 2007;
 4. meni, da je odprava togega razlikovanja med državami iz priloge I in tistimi, ki v njej niso navedene, med največjimi dosežki akcijskega načrta z Balija;
 5. poudarja konstruktivno in vodilno vlogo EU na konferenci na Baliju, zaradi katere je bilo veliko lažje doseči uspeh na pogajanjih; se zavzema za nadaljevanje te dejavne vloge na prihodnjih pogajanjih in vztraja, da mora biti Parlament čim bolj vključen v ta pogajanja;
 6. pozdravlja potrditev pogodbenic, da je Četrto ocenjevalno poročilo IPCC v tem trenutku najbolj celostna in verodostojna ocena o podnebnih spremembah, saj vsebuje celovito znanstveno, tehnično in socialno-ekonomsko stališče o pomembnih vprašanjih ter spodbudo, da bi te informacije uporabili pri oblikovanju nacionalnih politik o podnebnih spremembah;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0537.

Četrtek, 31. januar 2008

7. obžaluje, da v akcijski načrt z Balijskega ni bilo mogoče vključiti nedvoumnega sklicevanja na znanost v zvezi s potrebnim zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov; vendar pozdravlja potrditev pogodbenic Kjotskega protokola, da morajo industrializirane države kot skupina do leta 2020 doseči zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 25–40 % v primerjavi z letom 1990;
8. opozarja, da morajo imeti industrializirane države, vključno s tistimi, ki še niso ratificirale Kjotskega protokola, vodilno vlogo pri reševanju težav v zvezi s podnebnimi spremembami na svetovni ravni in se zavezati, da bodo svoje emisije toplogrednih plinov do leta 2020 zmanjšale vsaj za 30 % in do leta 2050 za 60–80 % v primerjavi z letom 1990;
9. pozdravlja konstruktiven pristop večine držav v razvoju k pogajanjem in njihovo zavezanost, da bodo v okviru trajnostnega razvoja na nacionalni ravni sprejele blažilne ukrepe, ki jih podpirajo in omogočajo tehnologija, financiranje in krepitev zmogljivosti, kar bo potekalo na merljiv, razločljiv in preverljiv način;
10. poudarja, da je trajnosten gospodarski razvoj pravica vseh držav v razvoju; poudarja, da morajo Evropska unija in druge industrializirane države pomagati državam v razvoju pri razvijanju trajnostnih tehnologij;
11. opominja, da verodostojnosti in učinkovitosti globalnih prizadevanj ni mogoče doseči brez globljih, merljivih, razločljivih in preverljivih zavez vseh udeležencev;
12. meni, da je za uspeh mednarodne podnebne politike ključnega pomena poiskati pravično rešitev;
13. meni, da bi se moral – kot novost v primerjavi s Kjotskim protokolom – različen položaj držav v razvoju odražati v sprejetih zavezah in da bi morale razvijajoče se države sprejeti omejitve emisij glede na svojo stopnjo razvoja, sektorsko sestavo gospodarstva, možnosti za zmanjšanje emisij ter tehnične in finančne zmogljivosti;
14. meni, da je v obliki zavez in ciljev, zastavljenih za države v razvoju in razvijajoče se države, obstoječe mehanizme Kjotskega protokola mogoče še izboljšati, zato da bi bile te zaveze združljive s potrebami in zmogljivostmi posamezne države, če so te merljive, razločljive in preverljive;
15. pozdravlja odločitev, da se sprejme program dela za metodološka vprašanja v zvezi številnimi pristopi politike in pozitivnimi pobudami, katerih cilj je zmanjšanje emisij zaradi krčenja in propadanja gozdov v državah v razvoju, ob uravnoteženem upoštevanju številnih nalog in koristi gozdov za vrednosti biotske raznovrstnosti, delovanje ekosistema in preživljanje lokalnega prebivalstva; pozdravlja tudi spodbudo pogodbenicam, da podprejo krepitev zmogljivosti, zagotovijo tehnično pomoč in sprejmejo ukrepe, vključno s pilotnimi projekti, za obravnavanje vzrokov za krčenje gozdov in potrebe po podpiranju trajnostne rabe naravnih virov;
16. pozdravlja odločitev o učinkovitem in preglednem upravljanju Sklada za prilagoditev, s čimer bi zagotovili, da bi bil pripravljen za izvajanje že na začetku prvega ciljnega obdobja Kjotskega protokola;
17. pozdravlja odločitev o začetku strateškega programa za povečanje naložb v razvoj, prenos in uporabo tehnologije za ublažitev in prilagoditev v državah v razvoju ter nalogo, dodeljeno skupini strokovnjakov za prenos tehnologije, da oceni vrzeli in ovire pri uporabi in dostopu do finančnih sredstev;
18. meni, da je treba izrazito prednost nameniti raziskavam, razvoju in uporabi učinkovitejših in cenejših energetske tehnologij; poziva k tesnemu sodelovanju med vladami, industrijo, raziskovalno skupnostjo in civilno družbo;

Četrtek, 31. januar 2008

19. meni, da bi se morale pogodbenice na naslednji konferenci/sestanku v Poznau osredotočiti na države v razvoju, zato vztraja, da si je treba resno prizadevati za doseganje konkretnega napredka pri pobudah – vključno s tržno zasnovanimi instrumenti – za preprečevanje krčenja gozdov in spodbujanje trajnostnega gozdarstva, financiranje prilagoditev ter izboljšave v prenosu in uporabi čistih tehnologij v državah v razvoju;

20. poziva, da je treba v okviru politik EU razviti pomembne in predvidljive finančne instrumente, s katerimi bi državam v razvoju pomagali pri prilagajanju na vplive podnebnih sprememb ter zmanjšanju emisij toplogrednih plinov ter krčenja in propadanja gozdov; poudarja, da je treba pozorneje in kritično spremljati učinek, ki ga imajo obstoječi in prihodnji finančni instrumenti za podnebje na države v razvoju; meni, da bi bilo treba prilagoditi mehanizem čistega razvoja, da bi ga v ciljnem obdobju 2008–2012 v celoti izkoristili;

21. poudarja, da je nujno treba doseči okolju prijaznejšo razvojno politiko in pomoč EU ter ju izvajati tako, da nista v nasprotju s politiko EU o okolju in podnebnih spremembah; obžaluje zelo počasen napredek na tem področju ter poziva vodstvo EU, naj prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev uvrsti med glavne prednostne naloge v okviru politike razvojnega sodelovanja EU;

22. poudarja, da morajo za ohranitev verodostojnosti akcijskega načrta z Balija industrializirane države nujno vstopiti v partnerstva o podnebnju z glavnimi razvijajočimi se gospodarstvi, kot sta Kitajska in Indija, zato da bi spodbujale tesno sodelovanje pri reformi energetske politike, krepitvi zmogljivosti, podpori naložbam, energetske učinkovitosti in nizkoogljični tehnologiji;

23. obžaluje, da ni bilo mogoče vključiti jasnega sklicevanja na potrebo po dogovoru o zavezujočem zmanjšanju emisij v letalskem in pomorskem prometu; ugotavlja, da mandat z Balija ne izključuje zavezujočih ukrepov za letalski in pomorski promet; ponovno poudarja, da je treba emisije v letalskem in pomorskem prometu med mednarodne zaveze za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov za obdobje po letu 2012 vključiti pod pokroviteljstvo UNFCCC, saj Mednarodna organizacija za civilno letalstvo in Mednarodna pomorska organizacija nista bili učinkoviti pri obravnavanju tega vprašanja;

24. poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da pri svetovnih zavezah in ciljih o podnebnju sodelujejo vsi glavni sektorji, udeleženi v mednarodni trgovini, da bi zagotovili uresničitev globalnega cilja glede podnebnih sprememb ter preprečili globalno izkrivljanje konkurence;

25. poziva k nujni reviziji politike EU o biogorivih, pri čemer je treba poseben poudarek nameniti trajnosti življenjskega cikla vsakega biogoriva zaradi zmanjševanja emisij toplogrednih plinov; poudarja, da bi morali pri razvojnih in izvedbenih strategijah o biogorivu kot možnem viru energije v polnosti upoštevati vse povezane negativne vplive na okolje, družbo in gospodarstvo ter predvideti zaščito pred njimi; zato poziva Komisijo, naj predlaga trdne standarde in jasna merila za proizvodnjo biogoriva;

26. poudarja, da se Parlament veseli poročila Komisije ter visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko o posledicah podnebnih sprememb za mednarodno varnost, kot ga zahtevajo sklepi predsedstva z zasedanja Evropskega sveta v Bruslju z dne 21 in 22. junija 2007; poudarja, da je treba poseben poudarek nameniti ključnim področjem, kot so prilagajanje podnebnim spremembam, njihova blažitev in vključevanje v vse politike, saj so lahko pomemben vzrok pri destabilizaciji najrevnejših držav;

27. ker se zaveda razsežnosti izziva na naslednjih pogajanjih, vztraja, da mora podnebna politika postati ključna prednostna naloga in sestavni del vseh zunanjih odnosov EU s tretjimi državami, regionalnimi konvencijami in gospodarskimi organizacijami; poleg tega poziva štiri predsedstva (slovensko, francosko, češko in švedsko) v letih 2008 in 2009, naj Parlament obveščajo o svojih ciljih glede podnebne politike ter naj skupaj s Komisijo redno poročajo o napredku na pogajanjih;

Četrtek, 31. januar 2008

28. poziva Komisijo, naj preuči možnosti industrije, da okrepi svoje gospodarske priložnosti, tako da razvije inovativno „podnebju prijazno“ industrijo, dokler ni enakih konkurenčnih pogojev; zato poziva, naj se v okviru Svetovne trgovinske organizacije preuči možnost uvedbe začasnih ukrepov, ki bi dali prednost proizvodnji in izvozu podnebju prijaznih proizvodov in inovativne tehnologije;

29. poziva vse svoje ustrezne stalne inčasne odbore in delegacije, naj tesno sodelujejo na temo podnebnih sprememb, da bi zagotovili dosleden in usklajen pristop v vseh svojih politikah, in sicer v okoljski, industrijski, energetski in prometni, kmetijski, raziskovalni in razvojni, predvsem pa v trgovinski in naložbeni politiki ter drugih pobudah, povezanih s cilji o podnebnih spremembah; poziva, da je treba vprašanja o podnebnih spremembah redno zastavljati na ravni medparlamentarnih delegacij in v okviru čezatlantskega zakonodajnega dialoga;

30. priznava, da je verodostojnost EU na pogajanjih odvisna od uspeha prizadevanj Evrope glede zmanjševanja na domačih tleh ter od razvoja in prenosa nizkoogljičnih tehnologij v druge države; zato poziva k sprejetju politik in ukrepov na vseh ravneh, lokalni, državni in evropski, s katerimi bo EU emisije toplogrednih plinov na svojih tleh do leta 2020 zmanjšala za najmanj 30 % v primerjavi z ravnijo iz leta 1990, če se druge industrializirane države zavežejo podobnemu zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in če gospodarsko bolj razvite države v razvoju prispevajo k temu sorazmerno s svojo odgovornostjo in zmogljivostmi; ne glede na sklenitev splošnega sporazuma za obdobje po letu 2012 priznava obveznost, ki jo je sprejela EU, da bo do leta 2020 zmanjšala emisije toplogrednih plinov za najmanj 20 % glede na njihovo raven iz leta 1990; poziva k sprejetju politik in ukrepov, s katerimi bi podprli namenitev več sredstev tako na nacionalni ravni kot na ravni EU za raziskave in razvoj ter inovacije na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov;

31. poziva EU, naj uporabi svojo moč in vpliv kot glavna akterka na mednarodnem prizorišču in partnerica držav v razvoju, da bi na mednarodni ravni uvedla dosledne cilje o podnebnih spremembah;

32. poudarja zgodovinsko odgovornost predvsem industrializiranih držav kot glavnih proizvajalcev emisij toplogrednih plinov ter jih zato poziva, da se močneje zavežejo k preprečevanju in omejevanju možnosti naravnih katastrof in družbenih nemirov, do katerih bi prišlo, če ne bi omejili globalnega segrevanja;

33. je seznanjen s pobudo administracije ZDA, da bi sklicala nadaljnjih pet srečanj glavnih svetovnih onesnaževalcev; poziva Komisijo in zadevne države članice, naj za svoje sodelovanje postavijo pogoj, da morajo gostitelji pripraviti konkretne predloge za kratkoročne cilje o zmanjšanju emisij, ki bodo ustrezali ciljem UNFCCC; poziva glavne svetovne onesnaževalce, naj uskladijo svoja prizadevanja s prizadevanji UNFCCC;

34. ugotavlja, da bo zgoraj navedena konferenca/sestaneke pogodbenic v Poznanu potekala sočasno z Evropskim svetom; poziva Svet, naj spremeni program Evropskega sveta, da se bodo voditelji vlad in držav lahko udeležili konference/sestanka, in naj zagotovi, da bodo vlade povsem pozorne nanjo;

35. je prepričan, da je za uresničitev omenjenih ciljev treba vključiti medije, ki bodo imeli bistveno vlogo pri potrebnem množičnem obveščanju o podnebnih spremembah s kratkoročnega in srednjeročnega vidika;

36. na podlagi pogovorov s parlamentarnimi predstavniki z vsega sveta na konferenci na Baliu meni, da Parlament lahko ima in bi moral imeti pomembno vlogo kot koordinator stalnega medparlamentarnega foruma za podnebne spremembe; zato poziva svoje ustrezne organe, naj preučijo to možnost;

37. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU, in opazovalkam pri Konvenciji.